

Núm. de causa: 6000171/2016
Núm. de rotlle: TSJP-0000014/2017

SENTÈNCIA 27-2017

PARTS:

Recorrent: Sra. PGG
Advocat: Sra. MCO

Recorregut: MINISTERI FISCAL

Recorregut: Sra. MRC
Advocat: Sr. DJS

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-dos de maig de dos mil disset.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 8 de febrer de 2017 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida per les contravencions penals de maltractament corporal lleu i d'amenaques lleus, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 8 de febrer de 2017 amb la següent part dispositiva:

“Condemno a PGG, com a responsable en concepte d'autora, d'una contravenció penal de maltractament corporal lleu i d'una contravenció penal d'amenaques lleus, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a una pena de SET DIES D'ARREST NOCTURN condicional, amb un període de suspensió de la condemna pel mateix període temporal, per cada contravenció penal, així com al pagament de les despeses processals causades, inclosos els honoraris d'advocat de l'acusació particular, a determinar en període d'execució de sentència.

I en concepte de responsabilitat civil, PGG indemnitzarà a :

- MRC en la quantitat de MIL CENT-CINQUANTA DOS EUROS AMB TRENTA-NOU CÈNTIMS (1.152,39 €), majorada amb els interessos legals.

- la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL en la suma de DOS-CENTS QUINZE EUROS AMB SETENTA-VUIT CÈNTIMS (215,78 €), majorada amb els interessos legals.”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *“SÓN FETS PROVATS i així es declara. Vers les 17,15 hores del dia 7 de desembre de 2013, l'encausada PGG es trobava a l'Apart-hotel X. d'Encamp, que regentava junt amb JGC (conegut per P.) -el qual morí amb posterioritat als fets que ara es jutgen-, s'hi personà l'ex-empleada, en la seva condició de netejadora de l'establiment, MRC, a fi de cobrar la mensualitat corresponent, iniciant-se una discussió entre ambdues, dins de l'oficina del bar, quan PGG li entregà la fulla de salari i el xec amb la suma de les hores efectuades.*

Acte seguit, després de que MRC mostrés disconformitat amb el full de salari remès, PGG demanà que li fos retornat junt amb el xec, cosa que no va voler MRC, retenint dits documents a l'altura de la panxa, moment en que PGG a l'intentar agafar-los, en el tira i arronsa que es produí, empentà a MRC i li causà una rascada superficial al dors del canell esquerre, acabant estripats tant el butlletí de salari com el xec, mentre PGG escridassava a MRC, tot dient-li : “esto me lo pagarás”, “te acordarás de mi” i “no te puedes imaginar lo mala puta que puedo llegar a ser”. A l'escotar l'aldarull, P. PGG es dirigí cap al despatx i a l'entrada del mateix, després de dirigir-se a MRC, ahora que li cridava “ahora te vas a enterar de quien soy yo”, li donà amb la

seva cama un cop a l'esquena de MRC, fent que aquesta perdés l'equilibri i anés a impactar amb la cara contra una nevera que hi havia en dit despatx.

Arran del forceig i desori que es produí, fou avisat el Servei de Policia per una clienta de l'establiment i un cop arribada la patrulla al lloc, a l'apreciar que MRC es trobava en un gran estat d'angoixa i de neguit, varen fer venir una ambulància per traslladar-la al servei d'urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell d'Andorra la Vella, on després de la pertinent revisió, en que se li aprecià una fissura de l'arc anterior de la 9ª costella esquerra, un hematoma a regió malar esquerra i una rascada superficial al canell esquerre, i d'administrar-li analgèsics, antiinflamatoris i ansiolítics, se li donà l'alta a domicili, recomanant-li de fer seguiment amb el seu metge de capçalera.

MRC, com a conseqüència de la fissura patida a la costella, va romandre 15 dies de baixa medico-laboral, quin import reclama, al igual que per les despeses mèdiques, pel perjudici dolorós sofert i per la síndrome d'estrès posttraumàtic derivada de la situació d'agitació viscuda.

La CASS també ha efectuat reclamació per prestacions de reemborsament a MRC, per un import de 215,78 € i per prestacions de reemborsament per incapacitat temporal a la mateixa perjudicada, per un muntant de 1.508,91 €, les quals ascendeixen a un total de 1.724,69 €."

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència va interposar recurs d'apel·lació la defensa de PGG interessant que es revoqui la sentència en el sentit d'absoldre a la seva defensada de les contravencions penals per les quals ha estat condemnada, imposant a l'adversa el pagament dels honoraris d'advocat de la defensa.

Fa valdre que:

- únicament un dels testimonis afirma haver vist que la processada va empentar a MRC; els altres afirmen que no van veure res o que la Sra. MRC va ser empentada per "P."

- l'únic testimoni que afirmava que PGG hauria empentat a la Sra. MRC no ho va confirmar el dia de la vista oral.

- les declaracions dels testimonis no coincideixen entre elles ni tampoc amb les declaracions dels agents del Servei de Policia, que no van constatar cap lesió física a la Sra. MRC.

- les lesions a la costella presentades per la Sra. MRC eren anteriors als fets; dos testimonis afirmen que es queixava de mal d'esquena uns dies abans dels fets.

- les suposades amenaces lleus no han quedat acreditades en no esser creïbles les declaracions dels testimonis.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs, observant que els fets d'autes resten acreditats per les declaracions dels testimonis i els informes mèdics, essent la sentència abastament motivada i fonamentada en dret.

V.- RESULTANT: que també s'oposa al recurs l'advocat de MRC, sol·licitant que es confirmi la sentència i s'imposi a la recurrent la totalitat de les despeses processals, inclosos els honoraris d'advocat ocasionats a la Sra. MRC.

Observa que tant els fets de maltractament corporal lleu com les amenaces lleus han quedat acreditades per les declaracions dels testimonis reiterades a la vista oral, per l'informe d'atenció d'urgències de data 7 de desembre de 2013, i que el recurs s'ha formulat únicament per tal d'enrederir l'afer laboral pendent a la Batllia.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que l'article 476.2 del Codi Penal castiga amb una pena d'arrest o multa fins a 6.000 euros qui maltracti corporalment o agredeixi físicament una persona o qui produeixi a una persona una lesió no definida com a delictes per aquest Codi.

Dels testimonis i declaracions recollits en el marc de les investigacions prèvies, de la instrucció i de la vista oral se'n desprèn que:

- els cops rebuts per la Sra. MRC van ser donats per JGC, anomenat "P.", espòs de la processada i difunt després dels fets.

- PGG va admetre a la vista oral que *"Es va produir un forceig amb el paper (el xec). Ella agafava el paper i aquest es va trencar."*

JGC va precisar (folis 39 i 94) que la seva esposa va intentar reprendre el xec.

- una part dels testimonis no va estar present a l'altercat que va tenir lloc dins el despatx a la part del darrere del bar i que només van sentir crits.

- FCE va declarar que *"Els dos van empentar. Després va veure la MRC a terra"*.

- SGD va indicar que *"La inculpada la insultava i li cridava i agafà a MRC pel coll tirant-la sobre la nevera"*.

- FHM va indicar que *“El qui es barallava amb la MRC era la PGG”* i va precisar que *“P. li va dir de no dir res del que havia vist i que declarés a favor d’ells”*.

- Els funcionaris de Policia cridats al lloc dels fets no van constatar cap lesió física i van posar en relleu *“l’estat d’angoixa que presentava”* MRC.

L’informe de lesions establert pel Servei d’Urgències de l’Hospital Nostra Senyora de Meritxell estableix, a banda de les lesions que no poden ser imputades a la processada, una lesió per una rascada a la cara dorsal del canell esquerra, i un estat d’ansietat i nerviosisme.

Resulta doncs de les manifestacions realitzades en l’acte de la vista oral i del certificat mèdic emès després dels fets que PGG forcejà amb MRC, intentà agafar-li els papers –butlletí de salari i xec– que la treballadora no li volia retornar, i li propinà una empenta, descrita per tercers testimonis, i que va continuar amb una agressió física en el sentit de l’article 476.2 del Codi Penal.

Pel que fa a la contravenció d’amenaques lleus, els testimonis escoltats (FCE, MMD i SGD) van afirmar que PGG escridassava a MRC dient-li *“ésto me lo pagarás”, “te acordarás de mí”* i *“no te puedes imaginar la mala puta que puedo llegar a ser”*, paraules que com bé ha estimat el Tribunal de Corts, tenen un inequívoc caràcter intimidador, en quant suposaven l’anunci d’un mal per a la víctima i que van aconseguir el seu objectiu, ja que aquella patí un atac d’angoixa i presenta després d’això un síndrome d’estrès posttraumàtic.

La defensa pren el testimoniatge de JBC, empleat d’una empresa que efectuava treballs de rehabilitació de l’establiment dirigit per la processada (foli 34). El fet que un testimoni no hagués percebut res d’anormal, no hagués vist ni hagués escoltat res, no és suficient per desvirtuar les altres proves obrant en autes.

Conseqüentment, la sentència de primera instància haurà de ser confirmada pel que fa a la culpabilitat.

II.- CONSIDERANT: pel que fa a la pena de 7 dies d’arrest nocturn condicional imposada per cada contravenció penal, aquesta resulta adaptada a la naturalesa dels fets i a la necessitat d’evitar la seva reiteració. Un assalariat ha de poder expressar la seva disconformitat sobre les mencions presents en el seu butlletí de salari, sense rebre amenaces ni una empenta.

III.- CONSIDERANT: pel que fa a la responsabilitat civil, que la sentència recorreguda ha descartat, amb bon criteri, els perjudicis no imputables a la processada, en liminar la seva indemnització, d'una banda i pel que fa la CASS, a les prestacions satisfetes pel trasllat amb ambulància a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, així com la visita i les provés mèdiques realitzades, les quals van ser motivades per l'estat d'angoixa important presentat per la perjudicada; d'altra banda, pel que fa a MRC, a l'import de despeses mèdiques no reemborsades per la CASS i al *pretium doloris*, l'avaluació del qual ha estat limitada a 1.100 euros corresponents al síndrome d'estrès post-traumàtic generat pel forceig, aldarull i amenaces.

IV.- CONSIDERANT: en aquestes condicions, que la sentència recorreguda ha de ser íntegrament confirmada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada de la Sra. PGG.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 8 de febrer de 2017 en la causa de referència.

3.- Condemnar la part recurrent al pagament de les despeses processals causades en aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocat de l'acusació particular.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.